

16 Ιουλίου 2013

Άγιος Αθηνογένης επίσκοπος Πηδαχθός και οι Δέκα Μαθητές του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Άγιος Αθηνογένης επίσκοπος
Πηδαχθός

Εορτάζει στις 16 Ιουλίου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Πατρίδα του Αγίου Αθηνογένη ήταν η Σεβάστεια της Καππαδοκίας. Η μόρφωση του, η θερμή πίστη του, καθώς και η γενναία φιλανθρωπική του δράση, τον ανέδειξαν επίσκοπο Πηδαχθός.

Σαν επίσκοπος, ήταν φωτεινό πνευματικό λυχνάρι για το ποίμνιο του. Μάλιστα τόσο πολύ ήθελε να συνεχιστεί το έργο του Ευαγγελίου, ώστε με ιδιαίτερη φροντίδα κατάρτισε ικανότατους βοηθούς του. Άλλα όταν έγινε ο διωγμός επί Διοκλητιανού, ο Αθηνογένης με δέκα μαθητές του, τον Ριγίνο, τον Μαξιμίνο, τον Πατρόφιλο, τον Αθηνογένη, τον Αντίοχο, τον Άμμων, τον Θεόφραστο, τον Κλεόνικο, τον Πέτρο και τον Ησύχιο, συνελήφθη από τον ηγεμόνα Φηλίμαρχο, και αφού όλοι ομολόγησαν το Χριστό αποκεφαλίσθηκαν.

Αξίζει δε να αναφέρουμε, ότι στον Αθηνογένη οφείλουμε το γνωστό κατανυκτικό εσπερινό ύμνο, «Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιον σὲ ἐν πάσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδοὺς διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει». Που σημαίνει: Ιησού Χριστέ, συ που είσαι το χαρούμενο φως του Αθανάτου, Ουρανίου, Άγιου και μακαρίου Πατρός, αφού φθάσαμε στη δύση του ήλιου και είδαμε το εσπερινό φως, υμνούμε τον Πατέρα, τον Υιόν και το Άγιο Πνεύμα, δηλαδή τον Τριαδικό Θεό. Είναι άξιο να σε υμνούμε σε κάθε ώρα με μελωδικές φωνές, Υιέ του Θεού, εσύ που δίνεις ζωή. Γι' αυτό ο κόσμος σε δοξάζει.

Άγιος Θεόφραστος

Άπολυτίκιον

Ήχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σε τῆ

ποίμνη σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῆ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀθηνογένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον ([Κατέβασμα](#))

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χρῖσμα ἁγίον, εἰσδεδεγμένος, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ Λόγου ὠφθης, Ἀθηνόγενες ἀθλήσας στερρότατα, καὶ ὡς θυσίαν αὐτῷ προσενήνοχας τῶν φοιτητῶν σου δεκάδα τὴν πάνσεπτον μεθ' ὧν πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,

Ψευδῆ θεαῖναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Εἰς τοὺς δέκα μαθητάς αὐτοῦ.

Χωρεῖ συνάθλων ἡ δεκάς καὶ πρὸς ξίφος,

Τοὺς σώματα κτείνοντας οὐ φοβουμένη.

Ἐκτη καὶ δεκάτη Ἀθηνογένη τάμε χαλκός.

Πηγή: saint.gr